
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2020

Miro Lacek

V kovidové době přišel na faru člověk, kterého znám již z farnosti Přímětice. Jeho životní příběh docela dostatečně vystihuje tato věta: „V 18 letech mě vykopli z dětského domova s pětistovkou v kapse a od té doby se protloukám, jak se dá.“ Zeptal se, jestli pro něj nemám nějakou práci. Zrovna nějaká práce byla. Bylo potřeba shrabat listí na farní zahradě, protože z ořechů je spousta listí. Tak se do toho Miro pustil.

Další den přišel znovu a udělal další dobrý kus práce. Bylo potřeba vyvézt kovošrot a vyvézt nepořádek z farní stodoly, přemístit tam skříně a uložit nářadí. Udělal to dost dobře. Pak bylo potřeba zašalovat a zabetonovat vnější stěnu opravované kuchyňky u farní herny. Se všemi těmito pracemi Miro dobře pomohl. Tak přišel nápad, jestli bychom mu ve farnosti nemohli nějak pomoci. V Zamilovaném hájku jsme měli jednu volnou zahrádku, kde je jedna zchátralá chatička. Napadlo mě, že by bylo možné mu tuto chatičku opravit a dát mu tak alespoň nějakou jistotu do života. Pozval jsem své bratry, bratrance a kamarády a chatička se pomalu dává do pořádku. Mám z toho radost. Kdybyste chtěli udělat Mirovi radost, pozvěte ho (a zaplatte mu) na nějakou práci na zahradě, na kterou sami nestačíte. Jeho číslo je: 737515486. Momentálně bydlí ve farní herně.

Přeji Vám všem požehnaný Advent.

Váš otec Jan

Advent – čas touhy

Některé písně z Taizé nejen textem, ale i vícehlasou melodií vyjadřují touhu člověka po Bohu i jeho hledání. Jeden zpěv, *Iedere nacht ik naar u, O God, ik hunker naar u met heel mijn ziel*, je v nizozemštině, a hodí se zvláště pro Advent. Dá se najít a poslechnout např. zde:

https://www.youtube.com/watch?v=RGaQ5mXVVOc&list=RDRGaQ5mXVVOc&start_radio=1

Text je založen na verši z knihy proroka Izaiáše 26,9:

„*Svou duši po tobě toužím v noci, ale i v duchu tě hledám svým srdcem.*“

Touha je podle tohoto textu a písně to, co se nepřerušuje ani v noci, kdy člověk odkládá vědomí. V Adventu se toto toužebné očekávání vyjadřuje ranními bohoslužbami, svícemi v temnotě. Očekávající jakoby nemůže „dospat“ touhou... Proto bývalo zvykem být připraven na Kristův příchod a naznačovalo se to časnými bohoslužbami se zpěvy rorátů. Důraz první části adventní doby je na Ježíšův příchod ve slávě a na bdělost, která jej očekává a přitom rozněcuje svoji touhu.

V druhé polovině verše Iz 26,9 se mluví o hledání v duchu, tedy uvnitř člověka... Nitro člověka ukrývá Boha a jeho přítomnost... očekávání znamená bdělost vůči Bohu již přítomnému, již obývajícimu naše nitro. Ježíš o přebývání Otce a Syna uvnitř člověka mluví v Janově evangeliu, když říká: „*Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek.*“ (Jan 14,23)

Otec a Syn tedy touží po přebývání v člověku, v jeho nitru. A církev, když se snaží vystihnout svoji denní modlitbu, v úvodu do denní modlitby církve říká toto:

„Ježíš Kristus, nejvyšší kněz nové a věčné úmluvy, vzal na sebe lidskou přirozenost a přinesl s sebou do tohoto pozemského vyhnanství chvalozpěv, který po všechny věky zaznívá v nebeských příbytcích.“ Od té chvíle v srdci Kristově zaznívá Boží chvála lidskými slovy, klaní se, usmiřuje a přimlouvá.“

Každá křesťanská modlitba je tak vlastně snahou o připojení se Kristu modlícimu se uvnitř nás... I když někdy naše modlitba vypadá jako horečná aktivita, i když někdy musíme jakoby „pracovat“, namáhat se, abychom se k modlitbě dostali, vybojovali si k ní svůj čas, odehnali nejrůznější rušivé vlivy, stále je to především modlitba Krista uvnitř... Není třeba se k Bohu upínat kamsi mimo sebe, jinam, do vnějšku.

Očekávaný vtělený Boží Syn tedy do světa přinesl cosi nebeského, a církev může na této zemi a v těle tomuto Kristovu chvalozpěvu přiblížit v modlitbě. A jestli je uvnitř člověka touha po Bohu, pak je přirozené chtít zaslechnout něco z tohoto vnitřního chvalozpěvu v sobě a připojit se k němu. Je to cosi velmi přirozeného, protože modlitba se v nás již odehrává, není třeba hledat vně. Člověk se přiblížením k této modlitbě stává vpravdě sám sebou. Je ale pravda, že Izaiášův text mluví o hledání ve vlastním duchu. Přestože Bůh přebývá uvnitř, je třeba hledající bdělé úsilí, aby mohl být Bůh nalezen a objeven. Modlitba je tedy časem, ve kterém člověk s touhou srdce hledá Boha ve svém duchu, a připojuje se k modlitbě Krista v nás se modlícimu.

Advent je příležitostí k rozněcování touhy po Kristu a jeho objevování v nitru. Může nám to připomínat i zpěv plný touhy *Iedere Nacht*

Jindřich Kotvrda

Život ve farnosti

POZOR!

Uvedené časy a termíny konání bohoslužeb a dalších akcí platí pouze, pokud to dovolí stávající protivirová opatření!

Sledujte proto aktuální informace na internetu a ve vývěškách.

6. 12. 2. neděle adventní (Svátek sv. Mikuláše)

Mše svaté v 7:15, 8:30 a v 10 hod.
Mikulášská nadílka pro děti bude ve středu 9. 12. po dětské mši sv.

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Mše svatá v 6:30

23. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

Mše svatá bude ráno v 6:30.

24. 12. Štědrý den, vigilie Narození Páně

Mše sv. pro rodiny s dětmi v 16 hodin
Půlnoční mše svatá ve 23 hodin

* * *

Mše svatá za zemřelé

- 1. prosince

Mše svatá za nemocné

- 4. prosince

Mše svatá na úmysly dárců

- 8. prosince

* * *

Večer chval

- v sobotu 5. 12. od 20 hodin.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 10. 12. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 17. 12. po mši svaté na faře.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 19. 12., začátek ve 20.00.

* * *

Roráty

V naší farnosti budou roráty vždy v úterý, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30 hod. Poslední roráty budou ve středu 23. 12. v 6.30 ráno.

Adventní sobotní snídaně pro děti letos s ohledem na situaci nebudou.

* * *

Adventní duchovní obnova

Duchovní obnova pod vedením P. Petra Šikuly proběhne v pátek 11. 12. od 17:00 do 21:00.

Téma obnovy zní: „Podněty papeže Františka“.

* * *

Předvánoční svátost smíření

Předvánoční svátost smíření neproběhne tak, jak jsme zvyklí z minulých let, tedy v jeden den a s cizími zpovědníky. Budeme s otcem Jindřichem zpovídat v těchto dnech v prosinci:

16., 18., 21., 22., 23., vždy od 17:00 do 18:00.

o. Jan

* * *

Betlémské světlo

Do naší farnosti bude světlo přineseno při posledních rorátech **ve středu 23. 12. v 6:30 hod.**

Pro Betlémské světlo si můžete přijít **na Štědrý den od 10 do 11 hodin** do kostela a na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu kříži na řečkovickém hřbitově.

* * *

Žehnání Vánočního stromu a obyvatelům Ořešína proběhne v neděli 20. 12. od 17:00. V pátek 18. 12. bude na Ořešíně celonoční adorace.

* * *

Sbírka na pomoc potřebným

Tradiční adventní sbírka na pomoc rodinám v tíživé ekonomické situaci bude tentokrát

pouze ve finanční formě na webu www.katolik.cz, a to již od 29. 11. Pomoc potřebným bude poskytována prostřednictvím neziskové organizace **BAKHITA**.
Děkujeme!

* * *

Vánoce v našem kostele

24. 12. Vigílie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16.00 hod.
půlnoční mše sv. ve 23.00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.

26. 12. Svátek sv. Štěpána

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,

27. 12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7.15, 8.30 a v 10 hod.,
obnova manželských slibů

* * *

Manželské večery opět od ledna!

Milí přátelé, zveme vás na další běh kurzu MV, tentokrát od 14. ledna 2021, vždy od 18:30 hodin v restauraci Svatovavřínecký dvůr. Více se brzy dozvíte na letáčcích v kostele.

Těšíme se na vás, za organizační tým kurzů MV.

Jana a David Kasanovi

Jak se vyvíjí fond na podporu kněží (a pastorače) PULS?

Když rok končí, bývá na místě bilancování našeho úsilí za uplynulou dobu. Tedy jak si v současné době stojíme?

V naší farnosti přispívá celkem 96 donátorů (pro srovnání: Před rokem to bylo 80 přispěvatelů), toto číslo již delší dobu stagnuje. Je to cca 20 % farnosti, protože ale každý přispěvatel může zastupovat manželský pár či celou rodinu, přispívá možná až 50 % farníků řečkovického kostela.

Důležitá informace je, že se v příštím roce zvyšuje příspěvek každého farníka na plat kněží z

280,- Kč na 480,- Kč. I proto je velmi potřebné se takto zapojit a nezáleží ani tak na výši, ale stačí odříci si třeba 1 kávu = 50 Kč měsíčně a roční příspěvek by hnedle mohl být 12 x 50 = 600 Kč. Samozřejmě to není žádné závazné minimum příspěvku!

I když v tomto směru patříme mezi aktivnější farnosti, najdou se třeba ještě další farníci, kteří plánují se zapojit, ale ještě to nestihli, nebo neví jak. A hlavně sem míří tato informace. Pro ně jsou tu koordinátorky Fondu PULS pro naši farnost Jana Šimonovská a Marie Procházková připravené s radou a pomocí.

P.S. Další info materiály a přihlášky do PULSu najdete v kostele na poličce pod nástěnkou. Návod, jak postupovat, pokud se chcete také zapojit, je na nástěnce.

Výsledky hospodaření PULSu v tomto roce dostanou všichni donátoři buď e-mailem, nebo pokud ho v přihlášce neuedli, dostanou ho v písemné podobě koncem ledna 2021.

Jana Š.

Z pastorační rady farnosti

Every cloud has a silver lining

Ve francouzské vinařské oblasti Sauternes se vyrábějí exkluzivní vína z hroznů napadených ušlechtilou plísní Botrytis cinerea. Je to ale potvůrka vrtošivá a nikdo neví, kdy a kde a v jaké míře se objeví. Napomoci jejímu rozšíření není možné, protože závisí na specifické kombinaci meteorologických a mikroklimatických podmínek. Roční produkce tak může být v řádu desítek i stovek tisíc lahví, ale také nula. Takže když se Botrytis cinerea dlouho neobjevuje, nezbyvá místním finančním ředitelům než odložit excelovské tabulky, grafy a business plány a začít se modlit.

Jsme v podobné situaci. Snad jen s tím rozdílem, že sauternští vinaři si přejí, aby se Botrytis cinerea objevila, a my si přejeme, aby koronavirus v ideálním případě zmizel. Koronavirus, který – ať chceme nebo ne – ovlivňuje naše životy a staví na hlavu naše plány. Koronavirus, kvůli kterému mnohé nesmíme a mnohé naopak musíme. Stejně jako ti vinaři to prostě

a jednoduše nemáme pod kontrolou a nezbyvá nám než se modlit.

Angličané mají hezkou prűpovídku: Every cloud has a silver lining (každý mrak má stříbrnou podšívkou). Je o naději, že za každou špatnou věcí se může skrývat něco dobrého. To, co se kolem nás děje, nám dává obrovskou příležitost: Můžeme ukázat světu, že my křesťané tu naději máme. A že nám nechybí ani láska, radost a pokoj. Můžeme se nechat paralyzovat strachem, nebo se spolehnout na to, že Bůh má všechno pevně v rukou. Můžeme si stěžovat, že nám koronavirus nějaké dveře zavřel, nebo hledat, kde nám díky tomu Bůh jiné dveře otevírá. Můžeme se uzavřít do své ulity nebo mít otevřené oči a vnímat lidi v našem okolí, kteří v této situaci potřebují pomoc nebo třeba jenom pár povzbudivých slov. Můžeme všemožně obcházet vládní nařízení nebo je dodržovat třeba ze solidarity s těmi, kteří ani jinou možnost nemají, nebo z ohleduplnosti k těm, kdo kvůli koronaviru přišli o své blízké, o zdraví, o životy.

Všechny tyhle věci pod kontrolou máme. I když to nemusí být vždycky jednoduché, tak volba je na každém z nás. Tak volme správně.

Pavel Rejman

Čas touhy (žehnání základního kamene)

V neděli 18. října 2020 jsme díky vládním nařízením skromně oslavili posvěcení, tedy 120. výročí posvěcení kostela sv. Vavřince, o kterém víme, že pochází ze 14. století. Naposled byl tedy vysvěcen kvůli velkým úpravám před 120 lety. Nevíme však, kdy byl poprvé po dokončení stavby. Není ani zřejmé, který biskup posvětil místo a základní kámen tohoto kostela. V té době ještě neexistovala brněnská diecéze, patřili jsme do diecéze olomoucké, mohl to tedy pravděpodobně být někdo z olomouckých biskupů, např. Konrád I. (1316–1326), Jindřich Berka z Dubé (1326–1333), či Jan VII. (1334–1351). Víme ale zhruba, jak tehdy vypadal obřad žehnání základního kamene a posvěcení kostela.

Biskup měl schválit místo vybrané ke svatbě kostela, jeho vhodnost, i to, zda se u něj ekonomicky udrží jeho správce (rektor), služebníci, údržba osvětlení i samotná stavba. Na místě, kde měl stát oltář, biskup nebo jím pověřený kněz vztyčil dřevěný kříž. Biskup pak v určený den přijel požehnat toto místo a základní kámen stavby kostela.

Jako první modlitba lidu (a scholy) tohoto obřadu (žehnání základního kamene nového kostela) zazněla, a zřejmě to byla i první oficiální modlitba biskupa v Řečkovících vůbec - u dřevěného kříže, dnes tedy uprostřed kostela, na místě kam chodíme přinášet obětní dary, ke sv. Přijímání, kde je při pohřbech vystavována rakev zemřelého. Žehnání místa a základního kamene se mělo a má konat v neděli, tedy v den Páně, aby se znovu zdůraznil tento den vzkříšení Pána, který se u křesťanů stal i dnem pracovního klidu a odpočinku, jak jej už znal Starý zákon a židovství.

Schola měla na úvod obřadu zpívat antifonu, tedy úvodní zpěv: *Umísti, Pane, na toto místo znamení spásy a nedovol vstoupit ničícímu andělu.* Je to narážka na anděla zhouby procházejícího dle druhé knihy Mojžíšovy příběhy Izraelitů a pobíjejícího prvorozené egyptské syny. Prvorození z Izraele, kteří označili svoje příběhy krví zabitého beránka, byli zachráněni. Dřevěný kříž, kde měl později stát oltář a kolem kostel, byl a dodnes je znamením spásy, záchranu života před smrtí. Má být vždy při mši svatě blízko oltáře. Lidský život byl ve 14. století jistě kratší, možná také více ohrožený... Naši předkové, kteří se k této slavnosti ve 14. století sešli, se takto modlili ke Kristu (beránkovi zabitému pro nás) za spásu, tedy za život, záchranu před smrtí. A my, po sedmi staletích děláme opět totéž, modlíme se na stejném místě za záchranu před ohrožením, třeba v podobě viru, který může ničit lidský život... nebo před falešnými informacemi (fake news), které mohou člověka zavádět na scestí a ovlivňovat jeho rozhodování, nebo před ekologickým, vojenským či jakýmkoli ohrožením.

Mezi opakováním antifony se na úvod obřadu zpíval žalm 84 obsahující také slova: „*Jak milý je tvůj příbytek, Hospodine zástupů. Touží, ba*

prahne má duše po Hospodinových síních, mé srdce i mé tělo s jáсотem tíhnou k živému Bohu.“ Tak naši předkové spolu s žalmistou vyjadřovali touhu po chrámu v době, kdy ještě nestál, kdy jej symbolizoval jen dřevěný kříž a základní kámen, kdy si mohli krásu budoucího kostela teprve jen představit. Od doby, kdy chrám vyrostl, se v něm tento žalm zpíval už nespočetněkrát...

Volání s prosbou o záchranu, s touhou a nadějí vkládanou do Božího příbytku zaznívá i v našem jednadvacátém století. Nyní nemůžeme na bohoslužby do kostela chodit tak, jak bychom chtěli. Jsme omezeni počtem určeným vládními nařízenými kvůli viru, musíme se k účasti přihlašovat. A kupodivu jsme v této farnosti s velkým počtem obyvatel ve všední dny často ani nenaplnili povolený, velmi omezený počet účastníků...! Snad se ale tento čas může stát dobou touhy a obnovy dychtivosti po Hospodinově domě. Naši předkové toužili po chrámu, když ještě nestál, my se můžeme společnou modlitbou a domácí liturgií připravovat na to, až bude zase v plné míře obnoveno liturgické setkávání. Pak zase budou moci snad i vroucněji zaznít slova žalmu 84: „*Věru, je lepší den v tvých nádvořích, než jinde tisíc.*“

Zdraví a žehná P. Jindřich Kotvrda

SELSKÝ ROZUM

Co je to selský rozum? Před tím, než jsem uvěřila v Boha, jsem přesně věděla, co je selský rozum a jak ho používat.

„Může panna porodit syna? Nemůže. Může někdo chodit po vodě? Ne. Může někdo proměnit vodu ve víno? Vyloučeno. Může někdo oživit mrtvého? Pěkná hloupost.“

Vše bylo jasné a bylo jednodušší poznat pravdu. Ale co teď s tím? Přece nic není nemožné tomu, kdo věří. Může mít křesťan selský rozum?

V dnešní době máme přístup k mnoha zprávám a informacím. Jak ale poznat, které z nich jsou pravdivé a které ne? S poplašnými zprávami se jistě už setkala většina z nás. I v souvislosti s koronavirem slyšíme často proti-

chůdné údaje a jsme vyzýváni k používání selského rozumu. Co tedy s tím?

Pokud někdo občas tápe, jako já, může nám pomoci rada otce Mariána Kuffy z knihy rozhovorů vedených Martinem Ližičiarem:

„Když se nemůže rozhodnout, modli se k Duchu Svatému. Když máš nějakou těžkost nebo problém, modli se k Panně Marii.“

Jana Šichová

Z farní knihovny

Vojtěch Klímt - Poddat se však nemíním

Jméno Karel Kryl zná asi každý, ale už ne každý ví, že tento básník a zpěvák byl nejmladším z tiskařského rodu Krylových. Nejprve jeho děd Karel a pak otec stejného jména vydávali krásné tisky, čili bibliofilie nejprve v Nové Jičíně a po záboru Sudet k Kroměříži. Tiskařský rod i knihy však jistě znají obdivovatelé Dobrého Díla Josefa Floriana či vydavatelských počínů Jakuba Demla v Tasově. Že život našich dědů a otců nebyl lehký, to ví snad každý, ale na historii jedné tiskařské firmy tato pravda vyvstává v temných a zároveň jasných obrysech. Těžké začátky vydávání českých knih v německém městě, první světová válka, hospodářská krize, zabrání Sudet, druhá světová válka, nástup komunismu. „Poddat se však nemíním“ tak reagoval na poslední události Karel Kryl mladší a takový byl i Karel Kryl nejmladší, když mi svými články a řečmi na počátku devadesátých let rušil radostné budování kapitalismu. Já hlupák jsem si myslel, že když odejdou komunisti, bude vše už samo sebou lepší. Jaká je to mýlka, to on věděl: „Stojí někdo o odpuštění? Snad těch pár nevinných, nevědoucích a věřících zručné ideologii. Sotvakdo však z těch ostatních, z těch lhotejných. Neb – jak praví Písmo – buď žhavý nebo ledový, ale nebuď vlažný. Lhotejnost je v mých očích ten nejděsivější hřích, ten nejpodlejší vrah, nejzručnější a nejodpornější neřest, již je člověk schopen. Neboť právě svobodnou vůlí jsme jedině podobni Pánu.“

Honza V.

Naším dětem

Milé děti, milí farníci

začíná nám Advent. Možná to bude trochu jiný advent, než jsme byli zvyklí, ale to by nám nemělo zabránit využít tento čas k přípravě na příchod Pána Ježíše.

Ve světě kolem nás se toho moc a moc děje, spousta špatných věcí i dobrých věcí. V tomto adventu se pokusíme učit důvěřovat Bohu. Vždyť On náš svět stvořil, stvořil každého z nás. Ví o všech těch věcech, co se kolem nás dějí. A ví i o všem, co nás trápí. Vždyť On pro naši záchranu obětoval svého Syna. Během adventní doby se budeme modlit za naši zemi, za lidi kolem nás. Budeme vše s důvěrou odevzdávat Bohu.

V kostele bude umístěna kulatá nástěnka z novin. Ta symbolizuje náš svět se vším, co se v něm děje. Na ni budeme postupně lepit lístečky symbolizující naši modlitbu a adventní snahu. Není nutné lístečky lepit každý den, stačí se jednou za týden zastavit odpoledne do kostela. Možná se nebudeme moci během adventu setkávat osobně při mších, na společné hře ale vždycky uvidíme, že nejsme sami. Že i ostatní členové naší farní rodiny prožívají advent a připravují se na oslavy Narození Krista.

Pravidla hry společně s úkoly a vším potřebným najdete na farních stránkách *rozen.webnode.cz* nebo vytištěné v kostele.

Přeji vám požehnané a klidné prožití adventu.

Terka

Pořad bohoslužeb do konce roku 2020

29.11.	Ne	1. neděle adventní	7:15	za varhaníky naší farnosti
			8:30	za farní společenství
			10:00	za Jana a Jana a celou rodinu
30.11.	Po		18:00	za dar zdraví a ochranu a pomoc Panny Marie
1.12.	Út		6:30	za zemřelé
2.12.	St		18:00	za dar víry pro syna a snachu a za vnoučata
3.12.	Čt		6:30	za nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
4.12.	Pá		18:00	za nemocné
				za zemřelého P. Karla Hrazdila (10. výročí úmrtí)
5.12.	So		6:30	na úmysl dárce
6.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za manžela Jaroslava, rodiče Daškovy a Hobzovy a živou rodinu
			8:30	za zemřelého Jana Pleského a celou rodinu
			10:00	za farní společenství
7.12.	Po		18:00	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou rodinu
8.12.	Út	P. Marie neposkvrněné	6:30	na úmysly dárců
9.12.	St		18:00	za zemřelého syna Zdeňka a živou rodinu Helánovu a Kreskovu
10.12.	Čt		6:30	za zemřelou Marii Lengálovou a živou a zemřelou rodinu
11.12.	Pá		18:00	za zemřelého manžela, zemřelou rodinu Fajkusovu a Horníčkovu a duše v očisti za zemřelou rodinu Kazdovu a Tomáškovu a živé členy rodiny
12.12.	So		6:30	na úmysl dárce
13.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	na poděkování za dar života s prosbou o Boží pomoc a ochranu
			8:30	za zemřelé rodiče, Jarmilku a příbuzné s prosbou o Boží požehnání a zdraví pro živou rodinu
			10:00	za farní společenství
14.12.	Po		18:00	za Miroslava a Boženu Volfovy a jejich rodiče
15.12.	Út		6:30	za nenarozené děti a jejich rodiny
16.12.	St		18:00	za zemřelé rodiče a živou rodinu
17.12.	Čt		6:30	za seniory naší farnosti
18.12.	Pá		18:00	za zemřelou Josefu Bartlovou a živou rodinu na úmysl dárce
19.12.	So		6:30	na poděkování za obdržené dary s prosbou o dary Ducha Svatého
20.12.	Ne	4. neděle adventní	7:15	za zemřelého manžela, oboje rodiče a živou rodinu
			8:30	za Marii a Františku Dvořákovy, manžela a živou rodinu
			10:00	za farní společenství
21.12.	Po		18:00	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
22.12.	Út		6:30	na poděkování za dar života
23.12.	St	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	na poděkování za dar 50 let života s prosbou o dar víry
24.12.	Čt	Středý den	16:00	za děti naší farnosti
		Vigilie Narození Páně	23:00	za všechny kněze, kteří sloužili a slouží naší farnosti
25.12.	Pá	slavnost Narození Páně	7:15	za farní společenství
		Boží hod vánoční	8:30	za živou a zemřelou rodinu Babjakovu a Elekovu
			10:00	za zemřelého manžela, bratra, dvojce rodiče a živou rodinu
26.12.	So	sv. Štěpán	7:15	za dar uzdravení pro bratra
			8:30	za zemřelý z rodiny Procházkovy, Zerhauovy, Jarošovy, Neužilovy a Cardovy
			10:00	za rodinu Kousalovu a Pernicovu
27.12.	Ne	sv. Rodina	7:15	za zemřelého manžela, bratra a živou a zemřelou rodinu
			8:30	na poděkování s prosbou o dary Ducha Svatého
			10:00	za vzájemné porozumění ve všech rodinách naší farnosti
31.12.	Čt	sv. Silvestr I.	17:00	na poděkování za Boží pomoc a ochranu v uplynulém roce

Srdečný dík za vaše příspěvky, přejeme vám požehnaný advent!

Uzávěrka vánočního čísla zpravodaje bude 18. 12. 2020.